

Zadeva C-50/24 [Danané]ⁱ**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča****Datum vložitve:**

26. januar 2024

Predložitveno sodišče:

Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgija)

Datum predložitvene odločbe:

22. januar 2024

Tožeča stranka:

X

Tožena stranka:

Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Uvodna ugotovitev

- 1 Ta predlog za sprejetje predhodne odločbe spada v skupino sedmih zadev (s številkami zadeve od C-50/24 do C-56/24), ki jih je Sodišče prejelo istega dne od istega predložitvenega sodišča, in sicer Conseil du contentieux des étrangers (svet za spore v zvezi s tujci, Belgija), v zvezi s prihodom državljanov tretjih držav z letalom na letališče v Bruslju (Belgija), ki so vsi vložili prošnje za mednarodno zaščito na meji na dan svojega prihoda. V vsaki od teh zadev so bile v zvezi s temi prosilci pred sprejetjem odločb o „zavrnitvi statusa begunca in zavrnitvi statusa subsidiarne zaščite“, ki so izpodbijane odločbe, sprejete odločbe o zavrnitvi vstopa, ki so jim sledile odločbe o „pridrzanju na določenem kraju na meji“ in nato o „pridrzanju na določenem kraju“.

ⁱ Ime te zadeve je izmišljeno. Ne ustreza resničnemu imenu nobene od strank v postopku.

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka v glavni stvari

- 2 Tožeča stranka je 17. oktobra 2023 z letalom prispela na bruseljsko letališče, kjer je istega dne vložila prošnjo za mednarodno zaščito.
- 3 Istega dne je bila tožeči stranki izdana odločba o zavrnitvi vstopa in „odločba o pridržanju na določenem kraju na meji“, v obravnavani zadevi v „tranzitnem centru Caricole“.
- 4 Office des étrangers (urad za tujce) (generalni direktorat v okviru Service fédéral public (SPF) Intérieur (ministrstvo za notranje zadeve), ki je pristojen za izvajanje loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (zakon z dne 15. decembra 1980 o vstopu na ozemlje, prebivanju, nastanitvi in odstranitvi tujcev) (v nadaljevanju: zakon z dne 15. decembra 1980) in arrêté royal du 8 octobre 1981 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (kraljevi odlok z dne 8. oktobra 1981 o vstopu na ozemlje, prebivanju, nastanitvi in odstranitvi tujcev)) je po pridobitvi izjav tožeče stranke spis o „postopku na meji“ poslal Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (generalni komisar za begunce in osebe brez državljanstva) (v nadaljevanju: CGRA). V belgijskem pravu je CGRA pristojni organ za obravnavanje prošenj za mednarodno zaščito (kar ustreza pojmu „organ za presojo“) v smislu Direktive 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite (v nadaljevanju: Direktiva 2013/32).
- 5 CGRA je 31. oktobra 2023 tožečo stranko povabil na osebni razgovor, ki je bil predviden za 17. november 2023.
- 6 Minister je 14. novembra 2023 izdal „odločbo o pridržanju na določenem kraju“ (Priloga 39a), s katero je med drugim tožeči stranki dovoljen vstop v Kraljevino, vendar je zanjo odrejeno pridržanje, „da se določijo elementi, na katerih temelji prošnja za mednarodno zaščito in ki jih brez pridržanja prosilke ne bi bilo mogoče pridobiti, zlasti če obstaja nevarnost pobega“.
- 7 Ta nova odločba ni povzročila nobene fizične in dejanske spremembe kraja za pridržanje tožeče stranke, ki je bila še naprej pridržana v „tranzitnem centru Caricole“.
- 8 CGRA je tožečo stranko zaslišal 17. novembra 2023.
- 9 Tožeča stranka je 22. novembra 2023 predložila stališča glede vsebine tega razgovora.
- 10 CGRA je 7. decembra 2023 izdal odločbo o „zavrnitvi statusa begunca in zavrnitvi statusa subsidiarne zaščite“, ki je bila tožeči stranki vročena 8. decembra 2023.

- 11 Tožeča stranka je z vlogo z dne 18. decembra 2023 vložila tožbo pri Conseil du contentieux des étrangers (svet za spore v zvezi s tujci).

Pravni okvir

„Postopek na meji“

- 12 Zoper tujca, ki ob prihodu v Belgijo na meji ne predloži zahtevanih dokumentov ter ki sta mu bila status begunca in status subsidiarne zaščite zavrnjena ali čigar prošnje za azil CGRA ni obravnaval, se [...] uporabi ukrep zavrnitve vstopa in vrnitve ter, kadar je to primerno, [...] možnost odstranitve v državo, iz katere je pobegnil in v kateri sta bila glede na njegove izjave ogrožena njegovo življenje ali njegova svoboda“ (člen 72(3) kraljevega odloka z dne 8. oktobra 1981 o vstopu na ozemlje, prebivanju, nastanitvi in odstranitvi tujcev).
- 13 Ko prosilec pri organih za nadzor meja vloži prošnjo za mednarodno zaščito, uslužbenci zvezne policije opravijo prva preverjanja, nato pa spis pošljejo uradu za tujce, ki bo prošnjo (zlasti izjave prosilca v zvezi z njegovo identiteto, izvorom in potjo ter njegove odgovore na vprašalnik o razlogih, iz katerih je vložil prošnjo za mednarodno zaščito) evidentiral in vložil.
- 14 Urad za tujce po opravljenem zgoraj navedenem evidentiranju spis pošlje CGRA.
- 15 CGRA prošnjo za mednarodno zaščito načeloma obravnava po „standardnem“ postopku (v šestih mesecih po prejemu prošnje za mednarodno zaščito oziroma v 21 mesecih v nekaterih izjemnih primerih).
- 16 V okviru tovrstnega postopka se obravnava in ocena prošnje za mednarodno zaščito, ki ju opravi CGRA, nanašata na njeno vsebino.
- 17 Na podlagi člena 57/6(1) zakona z dne 15. decembra 1980 lahko CGRA torej odloči:
- da se prizna status begunca;
 - da se zavrne status begunca in prizna status subsidiarne zaščite;
 - da se zavrneto status begunca in status subsidiarne zaščite;
 - da se zavrne status begunca in izključi status subsidiarne zaščite;
 - da se izključi status begunca.
- 18 Zlasti kadar je prosilec pridržen na določenem kraju (na primer na kraju za pridržanje na ozemlju ali na meji, kar velja v tej zadevi), je treba odločbo sprejeti prednostno (člen 57/6(2) zakona z dne 15. decembra 1980, s katerim je prenesen člen 31(7) Direktive).

- 19 V okviru prednostnega postopka CGRA te spise obravnava prednostno, to je „pred vsemi drugimi spisi“, in sprejme enake odločbe kot v okviru „standardnega“ postopka.
- 20 Obstaja tudi tako imenovani „pospešeni“ postopek (glej točki 22 in 23 tega povzetka).
- 21 Člen 43 Direktive 2013/32, naslovljen „Postopki na meji“, določa:

„1. Države članice lahko v skladu s temeljnimi načeli in jamstvi iz poglavja II predvidijo postopke, v katerih se na mejah ali v tranzitnih območjih države članice odloča o:

- (a) dopustnosti prošnje v skladu s členom 33, ki je bila podana na takih krajih; in/ali
- (b) vsebini [utemeljenosti] prošenj v postopku iz člena 31(8).

2. Države članice zagotovijo, da se v postopkih iz odstavka 1 odločitev sprejme v razumnem roku. Če odločitev ni sprejeta v štirih tednih, se prosilcu dovoli vstop na ozemlje države članice, da bi se njegova prošnja obravnavala v skladu z ostalimi določbami te direktive.

[...]“

- 22 Postopek iz člena 31(8), naveden v členu 43(1)(b), je „pospešeni“ postopek obravnavanja. V skladu s to določbo lahko „[d]ržave članice [...] določijo, da se v skladu s temeljnimi načeli in jamstvi iz poglavja II prošnje obravnavajo pospešeno in/ali v skladu s členom 43 na meji ali v tranzitnem območju, če:

„(a) je prosilec pri predložitvi svoje prošnje in navajanju dejstev omenil samo vprašanja, ki niso pomembna za preučitev, ali prosilec izpolnjuje pogoje kot upravičenec do mednarodne zaščite, na podlagi Direktive 2011/95/EU;

(b) prosilec prihaja iz varne izvirne države v smislu te direktive;

(c) je prosilec zavajal organe tako, da je dajal napačne informacije ali dokumente ali zamolčal pomembne informacije ali dokumente o svoji identiteti in/ali državljanstvu, ki bi lahko negativno vplivali na odločitev;

(d) je verjetno, da je prosilec zlonamerno uničil ali odsvojil osebni dokument ali potno listino, ki bi pomagala pri ugotavljanju njegove identitete ali državljanstva;

(e) so prosilčeve navedbe očitno nedosledne in protislovne, očitno lažne ali očitno malo verjetne in v nasprotju z dovolj preverjenimi informacijami o izvorni državi, zaradi česar je njegova prošnja očitno

neprepričljiva glede trditve, da prosilec izpolnjuje pogoje kot upravičenec do mednarodne zaščite, na podlagi Direktive 2011/95/EU;

- (f) je prosilec vložil naknadno prošnjo za mednarodno zaščito, ki ni dopustna [nedopustna] v skladu s členom 40(5);
 - (g) je prosilec podal prošnjo samo zaradi tega, da bi odložil ali onemogočil izvršitev prejšnje ali skorajšnje odločbe, na podlagi katere bi moral biti odstranjen;
 - (h) je prosilec nezakonito vstopil na ozemlje države članice ali protipravno podaljšal svoje bivanje in se brez pravega razloga ni javil oblastem ali ni podal prošnje za mednarodno zaščito v najkrajšem možnem času glede na okoliščine njegovega vstopa;
 - (i) prosilec noče izpolniti obveznosti v zvezi z oddajo prstnih odtisov [...]; ali
 - (j) obstajajo tehtni razlogi za domnevo, da lahko prosilec predstavlja grožnjo za nacionalno varnost ali javni red države članice, ali če je bil prosilec zaradi tehtnih razlogov javne varnosti ali javnega reda po nacionalnem pravu prisilno izgnan.“
- 23 Ta pospešeni postopek je bil v belgijskem pravu določen v členu 57/6/1(1) zakona z dne 15. decembra 1980, ki je formuliran podobno kot člen 31(8) Direktive 2013/32. V skladu s členom 57/6(2) tega zakona se pospešeni postopek uporablja tudi v primeru pridržanja tako „na mejah“ kot tudi „v Kraljevini“ (glej točko 29 in naslednje tega povzetka). Rok za obravnavanje, določen v belgijskem pravu, je petnajst delovnih dni po prejemu spisa od urada za tujce. To je instrukijski rok, kar pomeni, da njegova prekorajitev nima nobenih posledic.
- 24 Člen 43 Direktive 2013/32 (postopki na meji) je bil v belgijsko pravo prenesen s členom 57/6/4 zakona z dne 15. decembra 1980, ki določa:

„V zvezi s tujcem, ki poskuša vstopiti v Kraljevino, ne da bi izpolnjeval pogoje iz členov 2 in 3, in ki je na meji vložil prošnjo za mednarodno zaščito, je [CGRA] pristojen, da prošnjo razglasi za nedopustno na podlagi člena 57/6(3) ali da odloči o utemeljenosti prošnje v enem od primerov iz člena 57/6/1(1), prvi pododstavek, točka (a), (b), (c), (d), (e), (f), (g), (i) ali (j).

Če prvega pododstavka ni mogoče uporabiti, [CGRA] odloči, da je potrebno naknadno obravnavanje, po čemer minister ali njegov pooblaščenec prosilcu dovoli vstop v Kraljevino v skladu s členom 74/5(4), točka 4.

Če [CGRA] v štirih tednih po prejemu prošnje za mednarodno zaščito, ki jo je poslal minister ali njegov pooblaščenec, ne sprejme nobene odločbe,

minister ali njegov pooblaščenec prosilcu prav tako dovoli vstop v Kraljevino v skladu s členom 74/5(4), točka 5.“

25 V okviru takega postopka so mogoči štirje položaji:

(1) sprejetje odločbe o nedopustnosti, načeloma v petnajstih delovnih dneh po prejemu prošnje, ki jo je poslal urad za tujce, v primerih, naštetih v členu 57/6(3) zakona z dne 15. decembra 1980, in sicer kadar:

- „1. prosilec že uživa dejansko zaščito v prvi državi azila [...];
2. je tretjo državo mogoče šteti za varno tretjo državo [...];
3. prosilec že uživa mednarodno zaščito v drugi državi članici Evropske unije;
4. je prosilec državljan države članice Evropske unije [...], razen če predloži elemente, iz katerih izhaja, da bo v tej državi članici izpostavljen preganjanju ali resni škodi [...];
5. prosilec vloži naknadno prošnjo za mednarodno zaščito, za katero se niso pojavili nobeni novi elementi ali dejstva [...] niti ni takih elementov ali dejstev predložil prosilec;
6. mladoletni tujec, potem ko je bila glede prošnje za mednarodno zaščito, ki je bila vložena v njegovem imenu [...], sprejeta dokončna odločba, ne navede nobenih dejstev, ki bi upravičevala ločeno prošnjo. [...]“;

(2) sprejetje odločbe o utemeljenosti v pospešenem postopku, če gre za enega od navedenih primerov (vsi zgoraj navedeni primeri pospešenega postopka, razen zavrnitve prstnih odtisov);

(3) sprejetje odločbe o naknadni obravnavi, če ni mogoče sprejeti nobene od zgoraj navedenih odločb;

(4) neobstoj odločbe.

26 V pripravljalnem gradivu za belgijsko zakonodajo je navedeno, da „če tujec ne izpolnjuje pogojev za vstop na ozemlje in vloži prošnjo za mednarodno zaščito na meji, spada na področje uporabe Direktive 2013/32/EU (direktiva o postopkih) in Direktive 2013/33/EU (direktiva o sprejemu). Med obravnavanjem njegove prošnje za mednarodno zaščito lahko „osta[ne] v državi članici [...], vključno na meji ali v tranzitnih območjih [te] države članice“ (člen 2(p) Direktive 2013/32/EU).

Kraji za pridržanje: pridržanje na mejah in pridržanje v Kraljevini

- 27 Prosilec je lahko med potekom postopka obravnavanja prošnje pridržan.
- 28 Za pridržanje tujcev, ki nezakonito prebivajo, v zaprtih centrih je pristojen urad za tujce. V zakonu z dne 15. decembra 1980 so navedeni primeri, v katerih se lahko prosilec za mednarodno zaščito upravno pridrži na določenem kraju.
- 29 Ta „določeni kraj za pridržanje“ je lahko „na mejah“ ali „v Kraljevini“.

Pridržanje na mejah

- 30 Kar zadeva pridržanje na mejah, člen 74/5(1) zakona z dne 15. decembra 1980 določa:

„Na določenem kraju, ki je na mejah, se do pridobitve dovoljenja za vstop v Kraljevino ali do odstranitve z ozemlja lahko pridrži:

1. tujec, zoper katerega lahko organi za nadzor meja v skladu z določbami tega zakona uporabijo ukrep zavrnitve vstopa in vrnitve;
2. tujec, ki poskuša vstopiti v Kraljevino, ne da bi izpolnjeval pogoje iz členov 2 in 3, in ki na meji vloži prošnjo za mednarodno zaščito.

Noben tujec ne sme biti pridržan samo zato, ker je vložil prošnjo za mednarodno zaščito.“

- 31 V zvezi s tem je treba opozoriti, da Belgija dejansko nima nobenega kraja za pridržanje, ki se geografsko nahaja na mejah.
- 32 Vendar je po pravni fikciji vsak kraj, ki se nahaja na belgijskem ozemlju (s sprejetjem kraljevega odloka v ta namen), izenačen s krajem, ki se nahaja na meji.
- 33 Iz tega sledi, da „[se] [z]a tujca, ki je pridržan na enem od teh drugih krajev, [...] ne šteje, da mu je bil dovoljen vstop v Kraljevino“ (člen 74/5(2), drugi pododstavek, zakona z dne 15. decembra 1980).
- 34 V Belgiji je trenutno (od skupno šestih krajev za pridržanje) pet tovrstnih krajev, med katerimi je „tranzitni center Caricole“. Ker je nedaleč od bruseljskega letališča, vendar zunaj njega, se torej z geografskega vidika nahaja na belgijskem ozemlju, vendar pa je izenačen s krajem na meji, čeprav njegova lokacija (v Steenokkerzeelu) ne sovpada z nobeno od državnih meja.

Pridržanje v Kraljevini

- 35 Kar zadeva pridržanje „v Kraljevini“, člen 74/6(1) zakona z dne 15. decembra 1980 določa:

„Če se na podlagi individualnega obravnavanja izkaže, da je to potrebno, in ni mogoče učinkovito uporabiti nobenega manj prisilnega ukrepa, lahko minister ali njegov pooblaščenec prosilca za mednarodno zaščito pridrži na določenem kraju v Kraljevini:

1. da se ugotovi ali preveri identiteta ali državljanstvo prosilca, ali
2. da se določijo elementi, na katerih temelji prošnja za mednarodno zaščito in ki jih brez pridržanja prosilca ne bi bilo mogoče pridobiti, zlasti če obstaja nevarnost, da bo prosilec pobegnil, ali
3. kadar je prosilec pridržan zaradi postopka vračanja, da bi se pripravila vrnitev in/ali izvedel postopek odstranitve, ter kadar je mogoče na podlagi objektivnih meril, kot je dejstvo, da je prosilec že imel možnost začeti azilni postopek, dokazati, da obstajajo utemeljeni razlogi za domnevo, da je zadevna oseba prošnjo za mednarodno zaščito vložila samo zato, da bi odložila ali onemogočila izvršitev odločbe o vrnitvi, ali
4. kadar je to potrebno zaradi zaščite nacionalne varnosti ali javnega reda.

[...].“

Preučitev tožbe

- 36 Če odločba ni sprejeta v roku štirih tednov iz člena 57/6/4, tretji pododstavek, zakona z dne 15. decembra 1980 (glej točko 24 tega povzetka), se prosilcu samodejno dovoli vstop v Belgijo. Ta štiritedenski rok je skrajni rok, tako da je v primeru njegove prekoračitve prosilcu nujno dovoljen vstop na ozemlje.
- 37 V obravnavani zadevi pa se ob izteku tega roka stanje pridržanja tožeče stranke ni spremenilo.
- 38 Postopek je tako potekal v kraju za pridržanje, ki se geografsko nahaja na ozemlju, vendar je z zakonodajnim besedilom izenačen s krajem na meji, in sicer pred iztekom zgoraj navedenega štiritedenskega roka in po njem.
- 39 Zdi se, da se v praksi, tako kot v tej zadevi, dogaja, da se postopek začne „na meji“, vendar CGRA sprejme odločbo šele po izteku štiritedenskega roka, določenega s tem postopkom.
- 40 V teh sedmih zadevah se pojavlja ista težava prekoračitve tega roka, medtem ko so bili prosilci do sprejetja izpodbijanih odločb konkretno še naprej pridržani na istem kraju.
- 41 Po eni strani je očitno, da je CGRA nadaljeval obravnavanje prošnje s sprejetjem odločbe o utemeljenosti v okviru ureditve prednostne obravnave, medtem ko je

bila tožeča stranka še naprej pridržana na istem kraju, kot je kraj za pridržanje na meji.

- 42 Postavlja se torej vprašanje, ali to pridržanje na kraju, ki je enak kraju postopka na meji, povzroči uporabo časovnih (štiri tedne) in stvarnih („pristojnost[], [omejena na primere], naštete v členu 31(8) Direktive 2013/32¹) omejitev, ki so značilne za postopek na meji.
- 43 Generalni pravobranilec P. Pikamäe je prav tako menil, da je za ugotovitev, ali postopek obravnavanja prošnje za mednarodno zaščito, ki jo je vložila tožeča stranka, spada na področje uporabe člena 43 Direktive 2013/32, „treba upoštevati resničnost postopka, ki ga izpeljejo pristojni nacionalni organi, natančneje njegovo teritorialnost, ki je temeljni element za to, da se določi opredelitev tega postopka glede na člen 43 Direktive 2013/32“.²
- 44 Sodišče o tem merilu teritorialnosti doslej še ni odločalo.
- 45 Tožena stranka trdi, da se postopek „na meji“ v tej zadevi ni več uporabljajal, ker zaradi neobstoja odločbe po izteku štiritedenskega roka prosilec ni bil več na meji.
- 46 V zvezi s tem pojasnjuje, da zgoraj navedeno dovoljenje za vstop ne nasprotuje temu, da se pridržanje, ki se je prvotno začelo na meji, nadaljuje na ozemlju. Navaja, da se lahko to nadaljevanje stanja pridržanja na drugi podlagi (odločba o pridržanju, imenovana „Priloga 39a“, sprejeta v skladu s členom 74/6 zakona z dne 15. decembra 1980) izvede, ne da bi povzročilo spremembo fizičnega kraja, kjer poteka pridržanje, pri čemer se s tem konča postopek na meji.
- 47 Po mnenju tožene stranke se namreč „center Caricole“ ne šteje izključno za kraj, izenačen z določenim krajem na meji. S tako opredelitvijo mu ni bila odvzeta opredelitev kot „določen kraj v Kraljevini“ v smislu člena 76/6 zakona z dne 15. decembra 1980. Zato navedeni center ni namenjen izključno sprejemu tujcev, ki ne izpolnjujejo pogojev za vstop in prebivanje, in tudi če je tujcu dovoljen vstop na ozemlje (kar se torej samodejno zgodi po izteku štiritedenskega roka po prejemu prošnje za mednarodno zaščito), je lahko po mnenju tožene stranke

¹ Glej sklepne predloge generalnega pravobranilca P. Pikamäeja v združenih zadevah Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság (C-924/19 PPU in C-925/19 PPU, EU:C:2020:294, točka 135). Generalni pravobranilec P. Pikamäe je še dodal, da „[č]len 43 te direktive tako opredeljuje pravno ureditev, ki tvori nedeljivo celoto, in državam članicam uporabo postopkov na meji dovoljuje le, če upoštevajo v tem členu navedene pogoje in jamstva, kar je v nasprotju z razlago [...], ki to ureditev razume kot ureditev ‚à la carte‘, ki [...] omogoča, da [se] v bistvu izpelje[jo] tak[i] postopk[i], ne da bi [se] upošteval[] njihov okvir“.

² Glej sklepne predloge generalnega pravobranilca P. Pikamäeja v združenih zadevah Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság (C-924/19 PPU in C-925/19 PPU, EU:C:2020:294, točka 136).

pridrzan na istem kraju, tokrat na podlagi člena 74/6(1), točka 2, tega zakona (glej točko 35 tega povzetka).

- 48 Tožena stranka to imenuje „dvojna vloga“ centra v tem smislu, da lahko na podlagi svoje dvojne opredelitve sprejme prosilce, ki so vložili prošnjo za mednarodno zaščito na meji, in jih še naprej sprejema, potem ko jim je bil po samem zakonu dovoljen vstop v Kraljevino, vendar jim je bila izdana nova odločba o pridržanju (v Kraljevini), potem ko je prva odločba o pridržanju (na meji) postala neveljavna.
- 49 Tožena stranka ugotavlja, da je v tej zadevi, kot je razvidno iz odločbe „Priloga 39a“, urad za tujce menil, da se mora pridržanje tožeče stranke iz razlogov, ki jih navaja, nadaljevati v skladu s členom 74/6(1), točka 2, zakona z dne 15. decembra 1980.
- 50 To pridržanje, ki je sprva potekalo v centru Caricole kot centru, ki se šteje za center na meji, je bilo podaljšano na tem istem kraju za pridržanje kot centru, ki se nahaja na ozemlju. Ker je tožeča stranka lahko vstopila na ozemlje, se zato postopek na meji ni več uporabljal. Tožena stranka torej po njenem mnenju ni bila več stvarno in časovno omejena s „postopkom na meji“, ki se je končal, zato je lahko sprejela odločbo, ne da bi storila bistveno nepravilnost, čeprav novi kraj za pridržanje dejansko sovпада z „določenim krajem na meji“, kjer se nahajajo prosilci od svojega prihoda v Belgijo.
- 51 Tožeča stranka izpodbija to analizo in se sklicuje na predhodno sodno prakso predložitvenega sodišča, in sicer sodbi št. 294 093 z dne 12. septembra 2023³ in št. 294 112 z dne 13. septembra 2023⁴, s katerima so bile izpodbijane odločbe v podobnih okoliščinah odpravljene.
- 52 Po drugi strani je očitno, da so celotno obravnavanje ali večji ali manjši del obravnavanja prošnje za mednarodno zaščito in s tem povezana postopkovna dejanja potekali v okviru postopka na meji:
- dejstvo, da je urad za tujce spis poslal CGRA, pomeni, da je minister opravil vse postopke, za katere je pristojen v okviru postopka za mednarodno zaščito;
 - v nekaterih primerih je CGRA s prosilcem opravil osebni razgovor o utemeljenosti prošnje za mednarodno zaščito, ki se je nanašal zlasti na prosilčev osebni in družinski položaj, pot, dokumente, predložene v podporo prošnji, njegov strah, prosto pripovedovanje in bolj poglobljeno predstavitev prosilčeve zgodbe.

³ https://www.rvv-cce.be/sites/default/files/arr/a294093.an_.pdf

⁴ https://www.rvv-cce.be/sites/default/files/arr/a294112.an_.pdf

- 53 V nekaterih primerih je po izteku štiritedenskega roka izdana le odločba o prošnji za mednarodno zaščito, kar pomeni, da so bila vsa preiskovalna dejanja, vključno z osebnim razgovorom, opravljena pred iztekom štiritedenskega roka in da ni nobeno dejanje izvedeno naknadno. V drugih zadevah je bil osebni razgovor opravljen po izteku štiritedenskega roka, ne da bi bilo iz listin v spisu razvidno, da bi bil za zamudo odgovoren prosilec.
- 54 Za belgijski „postopek na meji“ so značilni zelo kratki roki, tako da lahko ta kratkost rokov in pridržanje na meji ogrozita izvajanje nekaterih temeljnih načel in nekaterih temeljnih jamstev iz poglavja II Direktive 2013/32/EU (zlasti dostop do odvetnika, čas, potreben za pridobitev vseh koristnih dokumentov v podporo prošnji, možnost prejema kopije zapisnikov osebnega razgovora pred sprejetjem odločbe).
- 55 Na obravnavi so se vse tožeče stranke sklicevale na kršitev člena 57/6/4 zakona z dne 15. decembra 1980. Po njihovem mnenju bi morala prekoračitev štiritedenskega roka po uradni dolžnosti privedi do razglasitve ničnosti odločbe zaradi kršitve člena 57/6/4, tretji pododstavek, tega zakona, če je bila odločba sprejeta v okviru postopka, začetega na meji.

Kratka predstavitev obrazložitve predloga in vprašanja za predhodno odločanje

- 56 Postavlja se vprašanje, kakšne so posledice položaja, obravnavanega v tej zadevi, glede na člen 43 Direktive 2013/32 in člen 8 Direktive 2013/33/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o standardih za sprejem prosilcev za mednarodno zaščito, ki določa izjemno naravo pridržanja prosilca za mednarodno zaščito.
- 57 Conseil du contentieux des étrangers (svet za spore v zvezi s tujci) se poleg tega sprašuje, ali je dejstvo, da je bila odločba izdana po izteku štiritedenskega roka, medtem ko se je postopek začel na meji, skladno s členom 46 Direktive 2013/32, ki določa pravico do učinkovitega pravnega sredstva zoper odločbe, sprejete v zvezi s prošnjo za mednarodno zaščito, in ki določa, da morajo države članice zagotoviti, da to pravno sredstvo „zagotavlja podrobno in ex nunc presojo dejstev in pravnih vprašanj“, v povezavi s členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (pravica do učinkovitega pravnega sredstva).
- 58 Conseil du contentieux des étrangers (svet za spore v zvezi s tujci) meni, da je treba za odločitev o tem sporu predložiti ta vprašanja za predhodno odločanje:
- „1. Ali postopek obravnavanja prošnje za mednarodno zaščito, ki jo je na meji ali v tranzitnem območju vložil prosilec, ki je med tem postopkom pridržan na kraju, ki se geografsko nahaja na ozemlju, vendar je z zakonodajnim besedilom izenačen s krajem na meji, spada na področje uporabe člena 43 Direktive 2013/32/EU?

2. Ali obravnavanje take prošnje za mednarodno zaščito prosilca, ki mu je po izteku štiritedenskega roka iz člena 43(2) Direktive 2013/32/EU na podlagi nacionalnega prava po samem zakonu dovoljen vstop na ozemlje, vendar na podlagi nove odločbe o pridržanju ostaja pridržan na istem kraju za pridržanje, ki se je sprva štel za kraj na meji, zdaj pa ga organi opredeljujejo kot kraj na ozemlju, še spada na področje uporabe člena 43 Direktive 2013/32/EU?
- Ali se lahko isti kraj za pridržanje v okviru istega postopka za mednarodno zaščito najprej z zakonodajnim besedilom izenači s krajem na meji in se po tem, ko je prosilcu dovoljen vstop na ozemlje zaradi izteka štiritedenskega obdobja, ali po odločbi o naknadni obravnavi šteje za kraj na ozemlju?
 - Kakšne so posledice pridržanja prosilca na istem kraju, ki se geografsko nahaja na ozemlju, vendar ki je bil prvotno izenačen s krajem na meji in ki so ga belgijski organi pozneje zaradi izteka štiritedenskega roka opredelili kot kraj za pridržanje na ozemlju, za časovno in stvarno pristojnost organa za presojo?
- 3.1 Ali lahko organ za presojo, ki je obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito začel v okviru postopka na meji in ki pusti, da se izteče štiritedenski rok, določen v členu 43(2) Direktive 2013/32/EU za sprejetje odločitve o tej prošnji, ali ki je pred tem sprejel odločbo o naknadni obravnavi, čeprav so bila vsa preiskovalna dejanja, vključno z osebnim razgovorom, opravljena pred iztekom tega roka, nadaljuje obravnavo te prošnje na podlagi prednostne obravnave v smislu člena 31(7) te direktive, kadar prosilec na podlagi odločbe drugega organa ostane pridržan na istem kraju za pridržanje, ki je bil sprva izenačen s krajem na meji, z obrazložitvijo, da je njegovo pridržanje potrebno, da se določijo elementi, na katerih temelji prošnja za mednarodno zaščito in ki jih brez pridržanja prosilca ne bi bilo mogoče pridobiti, zlasti če obstaja nevarnost, da bo prosilec pobegnil?
- 3.2 Ali lahko organ za presojo, ki je obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito začel v okviru postopka na meji in ki pusti, da se izteče štiritedenski rok, določen v členu 43(2) Direktive 2013/32/EU za sprejetje odločitve o tej prošnji, ali ki je pred tem sprejel odločbo o naknadni obravnavi, ne da bi v tem roku opravil osebni razgovor s prosilcem, nadaljuje obravnavanje te prošnje na podlagi prednostne obravnave v smislu člena 31(7) te direktive, kadar prosilec na podlagi odločbe drugega organa ostane pridržan na istem kraju za pridržanje, ki je bil sprva izenačen s krajem na meji, z obrazložitvijo, da je njegovo pridržanje potrebno, da se določijo elementi, na katerih temelji prošnja za mednarodno zaščito in ki jih brez pridržanja prosilca ne bi bilo mogoče pridobiti, zlasti če obstaja nevarnost, da bo prosilec pobegnil?

4. Ali je taka uporaba nacionalne ureditve skladna z izjemno naravo pridržanja prosilca, ki izhaja iz člena 8 Direktive 2013/33/EU, in s splošnim ciljem Direktive 2013/32/EU?
5. Ali je treba člen 31(7) in (8) ter člena 43 in 46 Direktive 2013/32/EU v povezavi s členom 47 Listine razlagati tako, da mora [Conseil du contentieux des étrangers (svet za spore v zvezi s tujci)], kadar obravnava tožbo zoper odločbo, sprejeto v okviru postopka, začetega na meji, po uradni dolžnosti upoštevati prekoračitev štiritedenskega roka?“

Predlog za uporabo nujnega postopka predhodnega odločanja

- 59 Conseil (svet za spore v zvezi s tujci) predlaga, naj se ta predlog za sprejetje predhodne odločbe ter predloga za sprejetje predhodne odločbe s številkama zadeve C-51/24 in C-52/24 obravnavajo po nujnem postopku predhodnega odločanja iz člena 107 Poslovnika Sodišča.
- 60 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je tožeči stranki trenutno odvzeta prostost, saj je pridržana v „tranzitnem centru Caricole“.
- 61 Poleg tega bodo odgovori Sodišča na postavljena vprašanja neposredno in odločilno vplivali na izid zadeve v glavni stvari.
- 62 V tem okviru je treba ugotoviti, da se ta predlog za sprejetje predhodne odločbe nanaša na razlago Direktive 2013/32/EU, ki spada pod naslov V tretjega dela Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki se nanaša na območje svobode, varnosti in pravice. Ta predlog se zato lahko obravnava po nujnem postopku predhodnega odločanja.
- 63 Poleg tega je treba v zvezi s pogojem nujnosti najprej poudariti, da je ta pogoj med drugim izpolnjen, kadar je zadevni osebi v zadevi trenutno odvzeta prostost. S tega vidika je treba položaj zadevne osebe presoјati glede na stanje na dan preizkusa predloga, naj se predlog za sprejetje predhodne odločbe obravnava po nujnem postopku predhodnega odločanja (sodba z dne 17. marca 2016, Mirza, C-695/15 PPU, EU:C:2016:188, točka 34 in navedena sodna praksa).
- 64 V skladu z ustaljeno sodno prakso namestitvev državlјana tretje države v center za pridržanje bodisi med obravnavanjem njegove prošnje za mednarodno zaščito bodisi zaradi njegove odstranitve pomeni ukrep odvzema prostosti (sodbe z dne 19. julija 2012, Adil, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, točki 34 in 35, z dne 10. septembra 2013, G. in R., C-383/13 PPU, EU:C:2013:533, točki 23 in 25, z dne 15. februarja 2016, N., C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, točki 40 in 41, z dne 17. marca 2016, Mirza, C-695/15 PPU, EU:C:2016:188, točki 31 in 35, ter sklep z dne 5. julija 2018, C in drugi, C-269/18 PPU, EU:C:2018:544, točki 35 in 37).

- 65 Vsekakor so vprašanja za predhodno odločanje, če elementi nujnosti v času odločanja Sodišča ne bi več obstajali, še vedno pomembna za rešitev spora.

DELOVNI DOKUMENT